

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

B. Episcopo in Archiepiscopum Panormitanum electo, regio familiari &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

fra fiat omnibus manifesta, scituri quòd honorem eidem Marefcalco impenfum reputabimus nobismetipfis exhibitum, & pro eo vobis & veftris curabimus, dante Domino, magnificè respondere. Si quis autem, quod non credimus, eum inhonorare prælumeret, præfumptionem ejus tanquam in noftram & regiam injuriam redundantem curaremus graviter vindicare. Datum Laterani.

B. Epifcopo in Archiepifcopum Panormitanum electo, regio familiari &c.

*Epif. 38.
Vt Vvalterum
Brenenfem ad-
juvet.*

Non potest facere filius nisi quod patrem viderit facientem, nec arbor bona faciet fructus malos. Sandè bonæ memoriæ Walterus Panormitanus Archiepifcopus, qui te sibi adoptavit in filium, qui & parvulo prius lac potum tribuit & non escam, & crescenti scientiæ panem fregit, & majori tandem cibum solidum ministravit, ut in te mortuus quoque viveret, & suam imaginem expressus figuraret, in corde docili mores proprios digito suo scripsit, & sic sigillo suo ceram adhuc rudem impressit ut adhuc etiam eum rectè intuentibus repræfenter. Noverat etenim, tanquam doctus, quòd vasi quis infunderet non sincero, vas tui pectoris adhuc crescens non permisit nisi redolenti incerniari liquore, nec massam terrenam passus est malitiæ aut nequitia corrumpi fermento, sed immunem eam ab omni contagio conservavit. In bonum quoque olivam plantam inseruit, quam plantavit, ut fierent tandem filij tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ, ac tu Romanam Ecclesiam, sine cujus rore non poteris roborari, non impinguares oleo peccatoris, sed exultationis oleo irrigares, & ei tam multitudinem quàm plenitudinem tuorum fructuum devoveres. Nunc ergo, sicut in moribus, sic etiam in cathedra succedens eidem, in devotione sedis apostolicæ ipsius te demonstrans heredem, eligens non solùm persecutionem pati propter justitiam, sed malens etiam pro Ecclesiæ Romanæ reverentia exulare quàm habitare in tabernaculis peccatorum, verùm quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, in tribulatione amplius dilataris, & sicut aromata melius flagent, sic plures currunt in odorem unguentorum tuorum, dum æstus persecutionis ea in te cogit amplius æstuarè. Oleum enim effusum nomen tuum. Ecce siquidem usque adeo fecit tecum Dominus

in tentatione proventum ut non solùm familiares & domestici te sequantur, sed illi etiam qui sunt foris, eloquentiæ tuæ dulcedine, ab eo qui ad illos foras exierat recedentes, ad commonitionem tuam ad mandatum nostrum humiliter redierint, & devotè à nobis consolationis remedium & salutis angelum expectantes. Factum est autem Domino concedente ut in literarum tuarum susceptione dilectus filius nobilis vir Walterus Comes Brenensis apud nos præfens existeret, & tam literarum ipsarum tenorem quàm nostram intelligeret plenius voluntatem. Ei ergo sub quanta potuimus districtiōne mandavimus ut postpositis sollicitudinibus aliis ad iter protinus se accingat, & in Siciliam in Regis & regni subsidium transfretare. Ipse autem mandatum apostolicum, licèt videretur initio nimis grave, ut dimissis propriis, aliena negotia procuraret, humiliter tamen & devotè recepit, & se promissit illud celeriter & hilariter impleturum. Moneamus igitur fraternitatem tuam & exhortamur in Domino, & per apostolica tibi scripta mandamus quatenus de auxilio Dei & ejusdem Comitum adventu securus, in incepta devotionis fidelitate persistas, quoniam in proximo desideratum diutius Regis & regni salutare videbis quod Dominus pro illorum salute qui de ipsius miseratione confidunt misericorditer & mirabiliter præparavit. Tu autem de plenitudine gratiæ securus, nec movearis in aliquo, nec turberis, nec qualibet occasione præsumas ut quod per nos laudabiliter est inceptum, velimus relinquere inexpectum. Scribimus autem Sarracenis, pro ut eis scribi per tuas literas postulasti. Datum &c.

Antisiodorensi Epifcopo.

Cum tibi de benignitate sedis apostolicæ sit indultum quòd ordinatio rerum Clericorum ab intestato decedentium liberè in tua potestate ac dispositione permaneat, volens omnem materiam scandali remove, quod aliquando inter te & tuos Canonicos est subortum, super duobus nos consulere studuisti. Primò, an appellatio vocabuli Clericorum tam ad Canonicos quàm ad non Canonicos extendatur. Secundò, an illi qui in dispositione & voluntate alterius suam committunt ultimam voluntatem, nil per se penitus ordinantes, nec determinantes quid, cui loco, vel personæ conferri debeat, dicantur.

*Epif. 39.
Quid Clericorum nomine intelligatur, & qui censentur decedere intestati.
Cap. Cùm tibi.
De testamentis.
Cap. Cùm tibi.
De verbor. significat.*